02/02/2024

Ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος για την ιερωσύνη της μητρότητας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Ιερά Αρχιερατική Αγρυπνία για την Δεσποτική και Θεομητορική Εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών το βράδυ της Πέμπτης 1ης Φεβρουαρίου 2024 στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου του Ιερού Επισκοπείου στη Λαμία.

Τους Ιερούς Ύμνους της Εορτής και όλων των Ιερών Ακολουθιών απέδωσε ο Γυναικείος Χορός του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» υπό την καθοδήγηση του Καθηγητή τους κ. Αναργύρου Βλάχου και του Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στην ιερωσύνη της μητρότητας λέγοντας:

«Η ιερωσύνη της γυναίκας είναι η μητρότητα της. Λένε κάποιοι ότι η γυναίκα δεν έχει ιερωσύνη. Κι όμως. Η γυναίκα έχει την υπέροχη ιερωσύνη της μητρότητας, την ιερωσύνη μέσα στα σπλάχνα της να σαρκώνει τη ζωή και να τη φέρνει μέσα στον κόσμο και να την διακονεί με την ίδια της την ύπαρξη, να λειτουργεί μέσα στην ύπαρξή της το μυστήριο της ζωής και να το φέρνει μέσα στο φως και μετά την αποκατάσταση της αναστάτωσης, την οποία προκαλεί η βιολογική λειτουργία του τοκετού να επανέρχεται μέσα στο ναό έχοντας στην αγκαλιά της το τεσσαρακονθήμερο βρέφος, αγόρι ή κορίτσι, και το οποίο να το εναποθέτει προσωρινά στην αγκαλιά του ιερέα, στην αγκαλιά της Εκκλησίας, για να το ξαναλάβει πίσω πάλι προκειμένου να το μεγαλώσει και να το οδηγήσει «εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού».

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών τόνισε ότι «όλες αυτές τις ευλαβείς παραδόσεις ιδιαίτερα στη σημερινή εποχή μπορεί κάποιοι όταν τα ακούσουν ή τους τα θυμίσει κανείς να τα χλευάσουν, να τα κοροϊδέψουν. Σήμερα που επιχειρείται η κατάργηση της μητρότητας, η κατάργηση αυτής της ιερατικής λειτουργίας, η υποκατάσταση της μητρότητας από άλλους, παρένθετους, ξένους προς την αγάπη, τρόπους δημιουργίας της ζωής. Θα ακουστούν παράδοξα πράγματα, γιατί όταν προτεραιότητα δεν μπαίνει η διακονία του θελήματος του Θεού κι ο Θεός θέλει ο άνθρωπος να έρχεται μέσα στον κόσμο μέσα από την αγάπη δύο ανθρώπων, ο Θεός θέλει ο άνθρωπος να έρχεται μέσα στον κόσμο μέσα από αγαπητική ένωση και όχι μέσα από μία συμβατική ένωση, από μία δικαιοπραξία έστω και αν αυτή λάβει νόμιμη μορφή και νόμιμο τύπο. Ο Θεός θέλει οι άνθρωποι να έρχονται μέσα στη ζωή, να βλέπουν το φως της ζωής μέσα από αυτήν την επώδυνη αλλά συγχρόνως και ενήδονη διαδικασία του τοκετού. Ποια μάνα θυμάται τους πόνους του τοκετού όταν ακούσει το παιδικό κλάμα.; Ποια μάνα δεν λυτρώνεται οριστικά και δεν παρέρχεται κάθε πόνος, όταν βλέπει τη νέα ύπαρξη να βγαίνει μέσα από τα σπλάχνα της, να καθαρίζεται μέσα από τα δικά της αίματα και να λάμπει ένας νέος άνθρωπος μέσα στη ζωή;

Μπορεί λοιπόν να ακούγονται παράδοξα, μπορεί να ακούγονται περίεργα, μπορεί να χαρακτηριστούν όλα αυτά οπισθοδρομικά, μπορεί να δοθούν ταμπέλες, γιατί όταν οι άνθρωποι θέλουν να θεοποιήσουν το εγώ τους, την εκκεντρικότητά τους, την αδυναμία τους, τη δυσκολία τους ή ακόμα και τα δικά τους προβλήματα, τα

οποία δεν τα έχουν επιλύσει και θέλουν να τα προβάλλουν ως τρόπος ζωής και να τα επιβάλουν το χειρότερο στη ζωή των άλλων αυτό δεν σημαίνει ότι οι χριστιανοί, οι άνθρωποι που πιστεύουν στο Θεό και έχουν εμπιστοσύνη στο Θεό ότι θα παρασυρθούμε από όλα αυτά. Ούτε καν θα απογοητευτούμε ούτε καν θα δειλιάσουμε ούτε καν θα επηρεαστούμε. Ίσα ίσα, όταν το διαμάντι κι ο χρυσός βρεθεί μέσα στη λάσπη λάμπει ακόμα πιο πολύ. Αυτό που δεν έχουν καταλάβει κάποιοι άνθρωποι είναι ότι αν η Εκκλησία μας καταθέτει τη μαρτυρία της τούτες τις ημέρες, δεν το κάνει γιατί θέλει να τιμωρήσει ή να εκδικηθεί ή να εναντιωθεί, αλλά γιατί δεν θέλει να στερηθούν οι άνθρωποι αυτή τη χαρά την οποία προτείνει η ζωή της Εκκλησίας, την αλήθεια της Εκκλησίας.

Η Εκκλησία δεν παθαίνει τίποτα. Η Εκκλησία δεν χάνει τίποτα, Δεν χάνει ο χρυσός την αξία του όπου κι αν βρεθεί, σε όποιο βούρκο και να βρεθεί και να πέσει. Ο χρυσός παραμένει χρυσός και λάμπει έστω και αν φαίνεται ότι προσωρινά τον καλύπτει λίγη λάσπη, η οποία έρχεται και παρέρχεται. Θα ‘ρθει μία πλημμύρα, θα έρθει μία μάνικα, θα έρθει ένα ρεύμα νερού και θα την εγκαταλείψει, θα την εξαφανίσει. Γι’ αυτό λοιπόν εμείς να μη χάσουμε αυτόν τον χρυσό κι αυτός ο χρυσός είναι ο Χριστός. Αυτός ο χρυσός είναι ο Χριστός. Τον Χριστό να μη χάσουμε, την παράδοσή μας να μη χάσουμε, αυτά που μάθαμε και διδαχθήκαμε, αυτά τα οποία έχουν τόση σοφία, τόση χάρη και τόσο μεγαλείο.

Βλέπουμε πολλές φορές τις μανάδες μας και τις γιαγιάδες μας και τις προγιαγιάδες μας που δεν ήξεραν γράμματα κατά κόσμο, μπορεί να μην είχαν πάει καν σχολείο, που μπορεί να μην είχαν ανοίξει ποτέ ένα βιβλίο, πολλώ δε μάλλον θεολογικό ή οποιοδήποτε άλλο, αλλά την ζούσαν τη θεολογία της Εκκλησίας στην απόλυτη ακεραιότητα της, στον απόλυτο βαθμό. Ακόμα και κάθε έθιμο και κάθε παράδοση και κάθε συνήθεια είχε μέσα της και έχει μεγάλη θεολογία, μεγάλη φιλοσοφία, βαθύ και μεγάλο νόημα της ζωής.

Αν φιλοσοφήσει κανείς στα έθιμα και στις παραδόσεις και στις συνήθειες του λαού μας θα μπορεί να δει και να διαπιστώσει πόση σοφία κρύβεται μέσα σε αυτό τον πολιτισμό της εκκλησιαστικής λαϊκής ευσέβειας και της εκκλησιαστικής παράδοσης και τελικά πόση αλήθεια και πόση πρόοδος και πόση επιστημοσύνη».

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών τόνισε με νόημα:

«Αναμφισβήτητα μας προκαλεί ασφυξία αυτή η ατμόσφαιρα. Δεν είναι ευχάριστη. Ποιος αντέχει τις δυσοσμίες όταν σπάει ένας αγωγός αποχέτευσης! Έτσι μοιάζει η ατμόσφαιρα σήμερα. Ωσάν να έχει σπάσει κάποιος αγωγός αποχέτευσης και να έχει διαδοθεί, να έχει παντού διασκορπιστεί βρώμα και δυσωδία. Όμως εμείς θα φορέσουμε τη την προστατευτική μάσκα του Ευαγγελίου του Χριστού μας. Θα

πάρουμε τα προστατευτικά μέσα, θα πάρουμε τα αντιβιοτικά, και αυτό είναι η Θεία Κοινωνία. Το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Αυτό είναι η μυστηριακή ζωή. Θα μείνουμε αφοσιωμένοι, θα μείνουμε σταθεροί και αμετακίνητοι και θα καταθέσουμε τη μαρτυρία μας».

Αναφερόμενος στην ορθόδοξη εορτή της μητέρας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών ανέφερε ότι: «γιορτάζουμε σήμερα τη γιορτή της μητέρας και τιμούμε όλες τις μητέρες. Ακόμη και οι γυναίκες που δεν αξιώθηκαν να λάβουν τη χάρη να γεννήσουν βιολογικά κάποιο παιδί, εφόσον το θέλησαν και έθεσαν τον εαυτό τους στο θέλημα του Θεού και αυτές είναι μητέρες. Δεν διαχωρίζονται οι άνθρωποι με βάση τη βιολογική τους ικανότητα, αλλά με βάση την καρδιακή τους ετοιμότητα. Κάθε άνθρωπος, ο οποίος αφήνεται στο θέλημα του Θεού, αυτός ο άνθρωπος τεκνοποιεί και καρποφορεί, είτε φέρει βιολογικά παιδιά, είτε όχι και γίνεται πραγματικά πατέρας και μητέρα μέσα στον κόσμο και μάλιστα πολλές φορές αξιώνει ο Θεός κάποιους ανθρώπους έτι περισσότερο να λάβουν το χάρισμα της πνευματικής πατρότητας και της πνευματικής μητρότητας.

Γι’ αυτό λοιπόν γιορτάζουμε σήμερα και υμνούμε το όνομα της μητέρας, το όνομα της μάνας που θέλησε ο Θεός, θέλησε ο Θεός και δια της φύσεως να μην μπορεί να υπάρξει ζωή άνευ μάνας. Δεν είναι δυνατόν. Ακόμα και με τους τρόπους αυτούς, τους αθέμιτους, τους περίεργους, τους παρένθετους, όπως θέλετε πείτε τους, προϋποθέτουν μία μάνα για να γεννηθεί ένα παιδί, όποια και αν είναι αυτή, ακόμα και αν είναι η μάνα άγνωστος χ. Πάντως άνευ μάνας και άνευ μήτρας δεν έρχεται παιδί μέσα στο κόσμο. Αυτό και μόνο είναι συγκλονιστική απάντηση και δείχνει το αδιέξοδο της προσπάθειας του ανθρώπου να εφεύρει έναν τρόπο να υπερβεί, να ξεπεράσει, να ξεφύγει, να ξεγλιστρήσει από το θέλημά του Θεού, αλλά το θέλημα του Θεού είναι αμεταμέλητο, είναι συγκεκριμένο και γι’ αυτό εμείς θα μείνουμε αφοσιωμένοι σε αυτό και να ξέρετε ότι αυτοί που θα επιχειρήσουν κάτι άλλο, όποιοι κι αν είναι αυτοί, θα κλάψουν πολύ, θα πονέσουν πολύ γιατί δεν υπάρχει μεγαλύτερος πόνος από το να στερηθείς τη λέξη «ΜΑΝΑ» από τα χείλη σου και ο Θεός στη ζωή μας δεν μας τη στερεί. Ο άνθρωπος θα γίνει μία μηχανή βάρβαρη άνευ μάνας. Η μάνα είναι που κρατά τη ζωή, το νήμα της ζωής, το νόημα της ζωής μέσα στον κόσμο ώστε ο άνθρωπος όπως ο Χριστός όπως μας λέει το Ευαγγέλιο «να προκόπτει και ηλικία και χάριτι παρά Θεού και ανθρώποις».

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

(Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου)